

Zusters en broeders,

In de eerste lezing uit de profeet Jesaja deelt de profeet met ons zijn visioen van de stralende toekomst die Jeruzalem na de ballingschap tegemoet gaat als stad van God. De tempel is dan weliswaar alweer hersteld, maar het leven komt er nog niet goed op gang. Maar de profeet ziet in zijn visioen de stad veranderen in een plek van heil, als voorbeeld van Gods heil voor alle volkeren. Het volk van Israël stelt hij voor als de bruid in wie God als bruidegom Zijn behagen heeft gesteld. De stad Jeruzalem, de stad van God, voorspelt hij een toekomst met de feestelijke connotaties van een bruiloft.

Die beelden van huwelijk en bruiloft worden hernomen in de evangeliëlezing: het overbekende verhaal van de bruiloft in Kana, waar Jezus op aandringen van zijn moeder Maria water in wijn verandert. Een prachtverhaal vond ik dat, toen ik dat voor het eerst op school hoorde. Jezus als tovenaars, dat sprak ons als kinderen natuurlijk aan. Maar het is natuurlijk meer.

Er is sprake van een overvloedig gastmaal waarin een ernstige noodsituatie optreedt: de wijn raakt op, een blamage voor de gastgever. Jezus aarzelt nogal weerspanning als Maria van Hem kennelijk de oplossing verwacht. Hij reageert: 'Nog is mijn uur niet gekomen'. Met die tegenwerping krijgt het verhaal de gewichtige lading die vooruitwijst naar Jezus' rol als de Verlosser van de mensheid. Hij vind zijn *coming out* met Zijn Goddelijke missie kennelijk nog voorbarig. Maar toch strijkt hij met de hand over het hart en laat voor het eerst zien dat hij weliswaar mens is, maar ook meer. Dat hij bovenmenselijke, goddelijke mogelijkheden heeft. Hij toont zich hier niet alleen als de redder in een, in wezen nogal banale aardse nood, maar daarmee tevens heel in het klein ook in zijn waardigheid van Messias. En dat verheft het verhaal van de bruiloft van Kana ver boven de hokuspocusversie die wij er als kinderen in hoorden. Het is een voorproefje van de redding van de mensheid waartoe God zijn Zoon immers onder de mensen heeft gebracht. Uiteindelijk zal Jezus niet alleen de bruiloft in Kana, maar het ultieme feest dat het Rijks Gods genoemd wordt voor de mensheid redden.

Maria was kennelijk uitgenodigd op het bruiloftsfeest in Kana, evenals Jezus en Zijn leerlingen. Uitgenodigd worden op zo'n feest is een eer, maar geeft ook verplichtingen.

Hoe is dat met het Rijk van God? Het is er al maar je maakt er pas deel van uit als je ingaat op de uitnodiging om binnen te komen. Op verschillende plekken in de Bijbel vinden we Gods rijk voorgesteld als een

feest waar weliswaar iedereen welkom is, maar waarvoor je je de uitnodiging waardig moet tonen.

Het zijn de normen en waarden uit Jezus' Blijde Boodschap die daarbij de hoofdrol spelen. Onze naasten liefhebben als onszelf. Vredelievend, vergevingsgezind en barmhartig zijn. Het is de boodschap die ons in wezen in elke zondagsviering in telkens andere bewoordingen wordt voorgehouden Amen.